

Sectoraal comité van het Rijksregister

Beraadslaging RR nr 10/2013 van 16 januari 2013

Betreft: aanvraag van maatschappijen van onderlinge bijstand om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken met het oog op de facultatieve verzekering (tak 2 en 18) (RN-MA-2013-005)

Het Sectoraal comité van het Rijksregister, (hierna "het Comité");

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna "WRR");

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 31*bis*;

Gelet op het koninklijk besluit van 17 december 2003 *tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde Sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer*;

Gelet op de aanvraag van maatschappijen van onderlinge bijstand bezorgd door het secretariaat van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid en ontvangen op 11/01/2013;

Gelet op de aanvraag van het technisch en juridisch advies gericht aan de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken op 11/01/2013;

Gelet op het technisch en juridisch advies ontvangen op 16/01/2013;

Gelet op het verslag van de Voorzitter;

Beslist op 16 januari 2013, na beraadslaging, als volgt:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De aanvraag strekt ertoe om de maatschappijen van onderlinge bijstand, zoals bedoeld in artikel 9septies, eerste lid, van de wet van 6 augustus 1990 *betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen*, te machtigen om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken met het oog op het beheer van de facultatieve verzekeringen die zij aanbieden.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. TOEPASSELIJKE WETGEVING

A.1. Wet van 8 augustus 1983 (WRR).

2. Overeenkomstig het artikelen 5, eerste lid, 2°, en 8, WRR wordt de machtiging, om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken, verleend door het Comité *aan openbare en private instellingen van Belgisch recht voor de informatie die zij nodig hebben voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie of voor taken die uitdrukkelijk als zodanig erkend worden* door het Comité.

3. Artikel 9septies, eerste lid, van de wet 06/08/1990 bepaalt: "*De maatschappijen van onderlinge bijstand bedoeld in artikel 43bis, § 5, en in artikel 70, §§ 6, 7 en 8, hebben rechtspersoonlijkheid*".

4. Deze maatschappijen van onderlinge bijstand, hierna de maatschappijen, kunnen worden opgericht door ziekenfondsen die aangesloten zijn bij eenzelfde landsbond. Ze vormen dus afzonderlijke juridische entiteiten, die met ingang van 01/01/2012¹ facultatieve verzekeringen kunnen aanbieden weliswaar beperkt tot :

- ziekteverzekeringen in de zin van tak 2² van bijlage 1 van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 *houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen*;

¹ Voor 01/01/2012 werden deze facultatieve verzekeringen doorgaans aangeboden door de ziekenfondsen zelf.

² Tak 2. Ziekte: forfaitaire uitkeringen; schadeloosstellingen; combinaties daarvan.

- een dekking van de risico's die behoren tot de hulpverlening zoals bedoeld in tak 18³ van bijlage 1 van voornoemd koninklijk besluit.

5. Een maatschappij kan deze facultatieve verzekeringen slechts aanbieden voor zover de betrokkene lid is van een ziekenfonds dat bij haar aangesloten is.

6. Artikel 3 van de wet van 06/08/1990 bepaalt dat de diensten die de ziekenfondsen aanbieden in de context van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, het financieel tussenkomen voor hun leden in de kosten voortvloeiend uit de preventie en behandeling van ziekte en invaliditeit, diensten van algemeen belang zijn.

7. De wettelijke basisdekking waarin door de ziekenfondsen wordt voorzien, kan niet verhinderen dat de kosten die door een patiënt zelf moeten worden gedragen kunnen oplopen. Er bestaat immers een tendens, ingegeven door budgettaire overwegingen, om de tussenkomst in de kosten voor betrokkene op te trekken. Het gevolg daarvan is dat personen er om financiële redenen toe gedwongen worden om bepaalde medische ingrepen uit te stellen, in het slechtste geval eraan te verzaken, omdat ze daartoe niet over voldoende geld beschikken.

8. Het sluiten van een facultatieve verzekering zoals vermeld in punt 4 laat toe dat men zich daartegen indekt. Dergelijke verzekeringen worden ook aangeboden door de commerciële sector.

9. De context waarin de maatschappijen dergelijke de facultatieve verzekering aanbieden, is echter totaal verschillend dan deze van commerciële ondernemingen. Er is een duidelijke link met de diensten van algemeen belang die door de ziekenfondsen, aangeslotenen van de maatschappijen, worden verleend, namelijk zich verenigen - weliswaar zonder dat er een wettelijke verplichting bestaat - om ervoor te zorgen dat de leden wanneer het nodig is, over de vereiste gepaste medische verzorging beschikken mits de betaling van een bijdrage. Daartoe wordt er gesteund wordt op de solidariteit tussen de leden van de maatschappij, dat zijn de leden van de ziekenfondsen die bij de maatschappij zijn aangesloten en die bijdragen betalen voor een van de diensten van de maatschappij⁴. Vandaar dat de maatschappijen een burgerlijk karakter hebben en geen winstoogmerk nastreven (artikel 43*bis*, § 5, tweede lid, wet 06/08/1990).

³ Tak 18. Hulpverlening. hulpverlening aan in moeilijkheden verkerende personen die op reis zijn of zich buiten hun woonplaats of vaste verblijfplaats bevinden; hulpverlening onder andere omstandigheden.

⁴ Voor de maatschappijen van onderlinge bijstand betreft bedoeld in artikel 43*bis*, § 5, en in artikel 70, § 7, van de wet van 06/08/1990: zie artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 augustus 2010 *tot uitvoering van artikelen 2, § 3, tweede lid, 14, § 3, en 19, derde en vierde lid, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, wat de maatschappijen van onderlinge bijstand betreft bedoeld in artikel 43*bis*, § 5, en in artikel 70, § 7, van dezelfde wet*. Voor de maatschappijen van onderlinge bijstand bedoeld in artikel 70, §§ 6 en 8, van de wet van 06/08/1990 is omschrijving anders: zie artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 augustus 2010 *tot uitvoering van artikelen 2, § 3, tweede lid, 14, § 3, en 19, derde en vierde lid, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, wat de maatschappijen van onderlinge bijstand betreft bedoeld in artikel 70, §§ 6 en 8, van dezelfde wet*.

10. Er kan dus gesteld worden dat de activiteit van de maatschappijen gericht is op het vrijwaren van de toegang tot gepaste geneeskundige verzorging voor een zo groot mogelijk aantal personen en bijgevolg kan gesteld worden dat zij een taak van algemeen belang vervullen.

A.2. Wet van 8 december 1992 (WVP).

11. Op grond van art. 4 van de privacywet vormt het identificatienummer van het Rijksregister een persoonsgegeven, waarvan de verwerking slechts is toegelaten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. Persoonsgegevens dienen bovendien toereikend, ter zake dienend en niet overmatig te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

B. FINALITEIT

12. Betreffende de context waarin de vraag om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken zich situeert, verwijst het Comité naar de punten 3 – 6 van de beraadslaging nr. 12/112 van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid, Afdeling "Sociale Zekerheid":

"De facultatieve verzekering (bijvoorbeeld de hospitalisatieverzekering) kent een kleiner aantal gedekte personen en voorziet specifieke aansluitingsvoorwaarden. Zij kan ingevolge de gewijzigde regelgeving niet meer worden beheerd door een ziekenfonds maar moet integendeel worden beheerd door een verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand.

Eén of meerdere ziekenfondsen, voor zover zij behoren tot dezelfde landsbond, kunnen een verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand oprichten om aan hun leden de betrokken diensten van de facultatieve verzekering aan te bieden. De verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand kan haar diensten uitsluitend aanbieden aan de leden van de bij haar aangesloten ziekenfondsen. De leden van de aangesloten ziekenfondsen worden ook lid van de verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand voor zover zij een beroep doen op één of meerdere van haar diensten door middel van de betaling van een bijdrage.

Indien ziekenfondsen voor hun leden bemiddelingsactiviteiten ten opzichte van de verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand vervullen, worden zij dienaangaande beschouwd als verzekeringstussenpersoon in de zin van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringbemiddeling en de distributie van verzekeringen. In die hoedanigheid staan zij in direct contact met hun

leden, om hen te informeren en te adviseren aangaande het aanbod van de verzekeringsmaatschappij van onderlinge bijstand.

Gelet op het voorgaande kan gewag worden gemaakt van een juridische relatie tussen de ziekenfondsen, hun landsbonden en de door hen opgerichte verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand. Met het oog op het uitvoeren van de hogervermelde wet van 26 april 2010 willen zij overgaan tot het elektronisch uitwisselen van persoonsgegevens. De ziekenfondsen en hun landsbonden zouden aan de respectieve verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand bepaalde persoonsgegevens over de eigen leden bezorgen om zo de continuïteit van het beheer van de verzekeringen van deze leden te waarborgen. Voorheen waren het immers de ziekenfondsen en hun landsbonden zelf die voor dat beheer instonden. Het gaat om persoonsgegevens die reeds bij de ziekenfondsen en hun landsbonden beschikbaar zijn in het kader van de verplichte verzekering maar ook noodzakelijk zijn voor de goede werking van de verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand, in het belang van de aangesloten leden.”

13. Teneinde zowel te kunnen vaststellen of een persoon een verzekering kan afsluiten bij een bepaalde maatschappij evenals de betrokkene correct te identificeren (dossierbeheer) zullen de ziekenfondsen o.a. de signalitieke gegevens van hun leden, inclusief het identificatienummer van het Rijksregister, aan hun maatschappij bezorgen.

14. Het Comité stelt vast dat het doeleinde welbepaald en uitdrukkelijk omschreven is. De verwerking van persoonsgegevens met het op de realisatie van het doeleinde is gestoeld op artikel 5, eerste lid, b) en c), WVP. Het betreft bijgevolg ook een gerechtvaardigd doeleinde.

C. PROPORCIONALITEIT

C.1. Ten overstaan van de persoonsgegevens van het Rijksregister

15. De maatschappijen vragen geen toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister. De ziekenfondsen zullen de traditionele identificatiegegevens, zoals gecontroleerd en geactualiseerd aan de hand van het Rijksregister, bezorgen aan hun maatschappij.

16. Het betreft in hoofde van de maatschappijen dus een verdere verwerking van gegevens die aan de hand van het Rijksregister werden gecontroleerd en geactualiseerd. Het Comité stelt vast dat het een verenigbare verdere verwerking betreft in de zin van artikel 4, § 1, 2°, WVP. De facultatieve

verzekering die uit eigen beweging wordt aangegaan, vormt een aanvulling op de verplichte verzekering die wettelijk wordt opgelegd.

C.2. Ten overstaan van het identificatienummer van het Rijksregister

17. In de koninklijk besluiten van 26/08/2010, die niet voor advies werden voorgelegd aan het Comité, wordt telkens in artikel 3 bepaald dat een van de gegevens die de maatschappijen m.b.t. een lid moeten bijhouden het identificatienummer van het Rijksregister is.

18. Dergelijke bepalingen doen evenwel geen afbreuk aan de bevoegdheid van het Comité om na te gaan of het gebruik van het identificatienummer in het licht van het doeleinde proportioneel is en bijgevolg kan worden gemachtigd.

19. Inzake stelt het Comité vast dat de personen die bij de maatschappijen een facultatieve verzekering wensen af te sluiten correct moeten worden geïdentificeerd. Om dergelijke verzekering te kunnen afsluiten moet immers vaststaan dat ze lid zijn van een ziekenfonds dat bij de betrokken maatschappij is aangesloten. Daartoe zullen de ziekenfondsen regelmatig updates bezorgen m.b.t. hun leden. Daarbij is het belangrijk dat misverstanden die kunnen ontstaan n.a.v. homonymie en foutieve schrijfwijzen worden uitgesloten.

20. Aan de hand van het unieke identificatienummer van het Rijksregister kan een persoon precies geïdentificeerd worden en kunnen enerzijds vergissingen worden uitgesloten en anderzijds op een efficiënte wijze updates worden bezorgd en geïntegreerd. Het door de maatschappijen gewenste gebruik van het identificatienummer is, in het licht van het opgegeven doeleinde, dan ook in overeenstemming met artikel 4, § 1, 3°, WVP.

C.2. Ten overstaan van de duur van de machtiging

21. De reglementaire bepalingen inzake het verstrekken van een facultatieve verzekering door de maatschappijen zijn niet in de tijd beperkt.

22. In het licht daarvan is het Comité van oordeel dat een machtiging voor onbepaalde duur gepast is (artikel 4, § 1,3°, WVP)

C.3. Ten overstaan van de bewaartermijn.

23. In de aanvraag wordt gesteld dat de gegevens in beginsel worden bijgehouden tot 3 jaar na het einde van het contract (verjaringstermijn). Deze termijn zal evenwel worden verlengd ingeval

van schorsing/stuiting van de verjaring en ingeval van geschil tot de beslechting ervan. Vervolgens worden de dossiers nog gedurende 5 jaar gearchiveerd zoals voorzien in de erkenningsprocedure van de maatschappijen.

24. Het Comité oordeelt dat de aldus omschreven bewaartermijn conform is aan artikel 4, § 1, 5°, WVP.

C.4 Intern gebruik en/of mededeling aan derden

Voor zover het Comité op basis van de aanvraag kan beoordelen, zullen de maatschappijen het identificatienummer in de eerste plaats intern gebruiken maar ook in relatie met de bij hen aangesloten ziekenfondsen die tevens gemachtigd zijn om het identificatienummer te gebruiken.

Het Comité neemt hiervan akte.

C.5 Netwerkverbindingen

25. In de mate dat de ziekenfondsen aan de maatschappijen waarbij ze zijn aangesloten gegevens verstrekken aan de hand van het identificatienummer van het Rijksregister (updates) komt er een netwerkverbinding tot stand tussen het betrokken ziekenfonds en de maatschappij.

26. Vanuit een bekommernis van volledigheid benadrukt het comité dat:

- indien er later andere netwerkverbindingen mochten tot stand komen, de maatschappijen het Comité daarvan voorafgaandelijk op de hoogte moet brengen;
- het identificatienummer van het Rijksregister in ieder geval slechts gebruikt kan worden in relaties met derden voor zover het kadert in de doeleinden met het oog op dewelke zij eveneens gemachtigd werden om dit nummer te gebruiken.

D. BEVEILIGING

D.1. Consulent inzake informatiebeveiliging

27. De identiteit van de consulent inzake informatiebeveiliging werd niet meegedeeld.

28. Artikel 10 WRR verplicht iedere organisatie die gemachtigd wordt om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken, een consulent inzake informatiebeveiliging

aan te stellen. Een consulent inzake informatiebeveiliging moet in alle onafhankelijkheid de veiligheid van de informatie kunnen beoordelen.

29. De maatschappijen moeten aan de hand het van het formulier "*Voorstel tot aanstelling van een consulent inzake informatiebeveiliging*" de identiteit en vaardigheden van de consulent inzake informatiebeveiliging meedelen zodat het Comité kan beoordelen of hij kan worden aanvaard als consulent.

D.2. Informatiebeveiligingsbeleid

30. Er werd geen informatie verstrekt m.b.t. het informatiebeveiligingsbeleid.

31. De maatschappijen moet aan het Comité de behoorlijk *ingevulde "Conformiteitsverklaring inzake het informatiebeveiligingssysteem dat het voorwerp is van de machtigingsaanvraag voor toegang tot of verbinding met het Rijksregister"* zodat het Comité kan nagaan dat zij het nodige deden inzake de beveiliging van de persoonsgegevens.

D.3. Personen die toegang hebben tot de gegevens en het identificatienummer gebruiken, en lijst van deze personen

32. Zoals voorgeschreven door artikel 12 van de WRR dienen de maatschappijen een lijst op te stellen van de personen die toegang krijgen tot de informatiegegevens van het Rijksregister en het identificatienummer ervan gebruiken. Deze lijst moet voortdurend bijgewerkt en ter beschikking van het Comité gehouden worden.

33. Bovendien zal de persoon of zullen de personen die op deze lijst voorkomen een verklaring moeten ondertekenen waarin zij zich ertoe verbinden de veiligheid en het vertrouwelijk karakter van de gegevens te bewaren.

OM DEZE REDENEN, het Comité

1° machtigt de maatschappijen van onderlinge bijstand om voor de verwezenlijking van het doeleinde vermeld onder punt B voor onbepaalde duur en onder de voorwaarden van de onderhavige beraadslaging het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken.

Deze machtiging zal evenwel voor een maatschappij van onderlinge bijstand slechts uitwerking krijgen nadat het Comité op basis van de documenten en inlichtingen verstrekt door de betrokken maatschappij van onderlinge bijstand, heeft vastgesteld:

- dat een consulent inzake informatiebeveiliging die alle noodzakelijke garanties biedt, werd aangesteld;
- dat alle nuttige informatie over de informatiebeveiliging werd verstrekt;

De maatschappijen van onderlinge bijstand ten overstaan van wie deze beraadslaging uitwerking krijgt, zal worden vermeld op een lijst op de website van de Commissie zal worden gepubliceerd samen met deze beraadslaging.

Het Comité deelt de identiteit van de consulent inzake informatiebeveiliging mee aan het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid, Afdeling Sociale Zekerheid.

2° bepaalt dat indien op een later tijdstip een wijziging wordt aangebracht aan de organisatie van de informatiebeveiliging die een impact kan hebben op de antwoorden die met het veiligheidsformulier aan het Comité werden verstrekt (aanstelling van een consulent inzake informatiebeveiliging en antwoorden op de vragen m.b.t. de organisatie van de beveiliging), de door deze beraadslaging gemachtigden een nieuwe vragenlijst i.v.m. de stand van de informatiebeveiliging naar waarheid moeten invullen en aan het Comité bezorgen. Het Comité bevestigt de ontvangst ervan en behoudt het recht om daarop later eventueel te reageren;

3° bepaalt dat wanneer het Comité de door deze beraadslaging gemachtigden een vragenlijst met betrekking tot de informatiebeveiligingsstatus toestuurt, deze laatsten de lijst waarheidsgetrouw moeten invullen en terugbezorgen aan het Comité. Het Comité zal de ontvangst bevestigen en behoudt zich het recht voor om, indien daartoe aanleiding bestaat, te reageren.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Mireille Salmon